

Sønderby (V):

Nu skal jeg ikke blande mig i, når hr. Leif Hermann kalder arbejdsministeren for en kunstner, om der skal gives kunstnerstøtte, men man kunne næsten fristes til at kalde hr. Leif Hermann for en prædikant oven på den åndrige tale, der kom her.

Jeg kunne egentlig have lyst til at spørge, om ikke også hr. Leif Hermann manglede sundhedsministeren for at få bekræftet tallene. Det kunne jo også være en idé, at amterne krævede at overtage politiet. Så kunne man også undgå en mængde biluheld, for så kunne amtsrådsmedlemmerne jo kontrollere, om folk kørte for stærkt, og der ville komme færre på sygehuse. Hvis det skulle være begrundelsen for at støtte dette forslag, er jeg da i hvert fald glad ved, at jeg kan sige til sidst, at vi ikke kan støtte det.

Der er nogle generelle ting i hele miljødebatten, også den, som vi er i gang med nu. Jeg har også haft nogle diskussioner med hr. Leif Hermann om det ydre miljø, men her snakker vi om både det ydre og det indre miljø, og vi er da blevet enige om, at vi skal angribe problemerne ved kilden, og vi skal have en renere teknologi. Det tror jeg alle ordførerne er enige om.

Derfor var Venstre også tilfreds, da forslaget kom i regeringens afbureaukratiseringsplan om, at vi skulle prøve at få et enstrengt system for miljøtilsynene. Det var både for at forenkle tingene i ministerierne, men ikke mindst også for at lette forholdene for virksomhederne. Ikke for at gøre dem ringere, hr. Leif Hermann, men for at lette forholdene for virksomhederne – ikke mindst for de mindre virksomheder – for vi ved jo, at der kan være problemer for de mindre virksomheder med den stribe af cirkulærer, bekendtgørelser og vejledninger, der kommer, og de kommer jo fra to ministerier.

Vi var derfor også tilfredse med, at der blev nedsat et udvalg, der skulle se på hele dette kompleks, altså sikre en renere teknologi og løse problemerne ved kilden. Vi har fået betænkningen, og jeg skal da ikke blande mig i hr. Leif Hermanns vurdering af de meget klare meldinger fra arbejdsministeren. Men vi har fået den, vi har læst den igennem, og udvalget har siddet længe. Men vi må jo desværre sige, at de mennesker, der var sat til at arbejde med problemerne, altså ikke kunne blive enige om et udspil, et forslag om en forenkling og en decentra-

lisering. Vi har set forskellige løsninger, men ikke en ens vurdering af det. Vi har jo set, at miljøministeren kan sammenskrive 22-23 love til de 4-5 love, som vi behandler nu, og her sker der en decentralisering. Det havde da været rart, hvis udvalget om VMT var kommet med et udspil, som vi kunne tage stilling til, men det har man beklageligvis ikke kunnet.

Rapporten gør også op med mange af de ressourcer, der bruges, og nu har ordet ressourcer været meget anvendt, bl.a. af hr. Taanquist, som siger, at problemet er, at der ikke bliver givet ressourcer nok til de to områder, det ydre og det indre miljø. Jeg tror egentlig, at hvis man læser finansloven og betænkningen og ser, hvor mange der er ansat i de forskellige afdelinger, vil man i hvert fald sige, at der bruges mange ressourcer på at sikre det ydre og det indre miljø. 24 kommuner har over 1.000 ansatte, og amterne har også næsten 1.000 ansatte. Så der bruges altså, hr. Taanquist, temmelig mange ressourcer.

Samtidig sammenligner man også i en udmærket beskrivelse virksomhederne og det tilsyn, der er. Og her kunne det da være rigtig, hvis det kunne forenkles lidt. Der er hele 14 sider, hvor man har behandlet forholdene om det ydre og det indre miljø. Herudover bruges der altså også en masse ressourcer til sikkerhedsrepræsentanter. Vi ved, at virksomhederne har 70.000 sikkerhedsrepræsentanter, og det er da godt, at vi har nogle, der kan holde øje med virksomhederne, men det kan for nogle virksomheder være en stor belastning, og det kunne da godt være, at man kunne have forenklet det, hvis man havde kunnet få det sammenskrevet. Vi har jo talrige eksempler fra hverdagen, hvor det gøres klart, at der trænges til oprydning, forenkling og afbureaukratisering, uden at det skal gå ud over miljøet. Og som arbejdsministeren sagde til sidst, vil man nu sætte sig sammen med kommunerne, amterne og Miljøministeriet og prøve at finde ud af, hvor man kan forenkle og sammenskrive nogle ting.

Vi fik altså ikke et endegyldigt svar, og derfor er vi enige i, at der er en fælles mængde af virksomhedsrelaterede opgaver; nogle af dem hænger sammen, og der er altså behov for, at samarbejdsrelationerne imellem de ydre og de indre miljø-problemer bliver styrket.

Ministeren har jo igangsat et arbejde med at få udbygget dette, og jeg synes ikke, som hr.